

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Търговище, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на двадесет и седми април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТИХОМИР П. ПЕТКОВ**

Членове: **БОНКА В. ЯНКОВА**
МИРОСЛАВ Н. МИТЕВ

при участието на секретаря **ЖОРЖЕТА СТ. ХРИСТОВА**
в присъствието на прокурора **В. Анг. В.**
като разгледа докладваното от **БОНКА В. ЯНКОВА** Частно наказателно дело
№ 20223500200063 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл. 32 ал.1 във вр. с чл.16 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции (ЗПИИРКОРНФС).

Образувано е по постъпило в Окръжен съд гр. Търговище Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа на взаимно признаване на финансови санкции, издадено въз основа на Решение по преписка № EGS 242587166, постановено на 21.09.2021 г. от несъдебен орган в Кралство Нидерландия, влязло в сила на 02.11.2021 г., с което по отношение на българския гражданин Алберт Теменужков С. от гр. Антоново, област Търговище е била наложена финансова санкция - глоба в размер на 100 евро за допуснато нарушение по чл.2 от Закон относно административната уредба при нарушаване на разпоредби на Кодекса за движението по пътищата - „*Като водач на моторно превозно средство не използва пътното платно*“. Нарушението било констатирано в 21:11ч. на 09.07.2021г, в ,s – Gravenhage, Wolmaransstraat.

В съдебното заседание прокурорът взема становище за основателност на направеното искане за признаване и изпълнение на решението за наложената финансова санкция.

Засегнатото лице – Алб. Т. С., надлежно призован, с редовно връчена призовка по реда на чл.180,ал.2 от НПК, не се явява.

Съдът като се запозна с доказателствата по делото установи следното:

Изпратеното за признаване по реда на чл.30 и следващите от Закона за признаване,

изпълнение и изпращане на решения за конфискация или отнемане и решения за налагане на финансови санкции (ЗПИИРКОРНФС) Удостоверение по чл.4 от Рамковото Решение 2005/214 на Съвета, издадено въз основа на Решение на несъдебен орган в Кралство Нидерландия на 21.09.2021 г. и влязло в сила на 02.11.2021 г., е било постановено по повод констатирано административно нарушение, което съгласно фактическото му описание съставлява административно нарушение и по българското законодателство: по чл.180,ал.1,т.1 от ЗДвП, предвиждащ санкция (глоба от 20 до 150лв)на водач, който: “*наруши правилата..... за използване на пътното платно, когато в резултат на нарушението е създадена непосредствена опасност за движението;*

С оглед естеството на допуснатото административно нарушение, безспорно съставляващо поведение, което нарушава правилата за движение по пътищата, то и съгласно ал.2 от чл.30 от ЗПИИРКОРНФС, в конкретния случай, макар и налична, двойната наказуемост принципно не е предвидена като условие за признаване, а се посочва само за пълнота.

Удостоверението е законосъобразно от формална страна, като видно е, че същото е подписано и съдържанието му е удостоверено от компетентния орган на издаващата държава. Придружено е с изискуемия превод на български език и е издадено по образец, съгласно чл.4,ал.1 от Закона. Удостоверението е постъпило по пощата съставляващ един от начините, предвиден в условията за надлежна кореспонденция по чл.9, ал.3 от Закона.

Удостоверението е законосъобразно и по същество, доколкото при извършената проверка съдът не установи основания за прилагане на факултативно предвидените предпоставки, при които съдът може да откаже признаване и изпълнение на Решението.

1.Представеното Удостоверение е пълно и отговаря на Решението, приложено по делото, като имената на лицето, местоизвършването на нарушението, размерът на наложената финансова санкция, референтния номер на преписката, по която е издадено Решението и датата на издаване са идентични с отразените в преведеното Удостоверение.

2.Съгласно изричното посочване от компетентния изпращащ орган на обстоятелството, че в изпълняващата държава не е постановено решение срещу същото лице за същото деяние и че няма такова решение, което е изпълнено в държава, различна от решаващата или изпълняващата държава(б.”з”,т.1 б.”б” от Удостоверението), не е налице условието за отказ по чл. 35,т.2 от Закона.

3.Не са налице и основания за отказ от признаване и изпълнение, свързани с особеното качество на българския гражданин, спрямо когото е издадено Удостоверението. Видно от установените пълни данни за самоличността на Алб. Т. С., същият е с ЕГН ***** и следователно е пълнолетен, тоест съгласно българското законодателство е наказателно и административно отговорен, а с оглед социалния и обществения му статус, не е лице, по отношение на което съществува законодателно предвиден имунитет или привилегия, правещи изпълнението на решението недопустимо. В този смисъл не са налице и основанията за отказ от признаване и изпълнение, предвидени в чл.35,т.8 и т.4 от ЗПИИРКОРНФС.

4.Не са налице и основания за отказ, изведени от материално правните предпоставки за

действие на постановеното Решение и наложената със същото финансова санкция за административно нарушение. Видно от констатираното време на извършване на нарушението, влизането в сила на същото и местоизвършване на нарушението – изпълнението на решението НЕ Е с изтекла давност по българското законодателство, която съгласно чл.285, ал.1 от АПК е пет години от влизане в сила на акта и НЕ СЕ ОТНАСЯ за деяние, подсъдно на български съд, както и не се ОТНАСЯ за деяние, което според българското законодателство да се счита извършено изцяло или отчасти на територията на България, нито се ОТНАСЯ за деяние, което да е било извършено и з в ъ н територията на издаващата държава и българското законодателство да не позволява предприемане на наказателно производство по отношение на такива деяния. В този смисъл не са налице основанията за отказ от признаване и изпълнение, предвидени в чл. 35, т.3 и т.5 от Закона.

5. *Посоченият в Решението и в представеното Удостоверение размер на наложената финансова санкция е 105 евро, което е над предвидената в чл.35, т.6 минимална санкция от 70 евро, поради което и не е налице и отрицателната предпоставка по чл.35, т.6 от Закона.*

6. *Не е налице на следващо място и основанието, изведено от неизпълнение на процесуалните изисквания, свързани с гарантиране правото на защита на наказаното лице, обобщени в условията по чл. 35, т.9, т.10 и т.11 от ЗПИИРКОРНФС. Съгласно б.”з”, т.2 б.”б” от представеното Удостоверение е видно, че производството е било писмено и в съответствие със законодателството на издаващата държава - Кралство Нидерландия, засегнатото лице е било уведомено лично или чрез упълномощен според националния закон представител, относно правото си да обжалва решението, както и за сроковете за обжалване. Съгласно б.”г”, т.1, ii от Удостоверението, издаващата държава е потвърдила реализираното право на засегнато лице, което надлежно уведомено, е имало възможност да отнесе въпроса до съд по наказателни дела. В този смисъл, гаранциите, предвидени с разпоредбите на чл.35, т.10 и т.11 са били спазени, респективно не са налице основанията за отказ от признаване и изпълнение, посочени в тези разпоредби.*

При извършената справка за фиксинга на БНБ към 21.09.2021г. (съгл. изискването на чл.16, ал.8 от ЗПИИРКОРНФС), за курса на българската валута към паричната единица - евро, съгласно Решение №233/1998г. на БНБ, фиксиращ постоянното съотношение между двете парични единици – 1 евро се равнява на 1955,83 лева . С прилагането и на Закона за деноминацията на лева обн. в ДВ.бр.20/05.03.1999 год. в сила от 05.07.1999 год. официалния фиксиран курс на 1 евро е 1.95583 лева. От така посоченото следва, че равностойността на 95 евро по официалния фиксиран курс на БНБ е **195.58 лв.**

Засегнатото лице, съгласно данните от НБД “Население“ има местоживеене в РБ – по постоянен и настоящ адрес е регистриран в гр. Антоново, като същите данни се съдържат и в б.”е“, т.1 от Удостоверението, обективиращи последната налична информация, предоставена от лицето на съответните компетентни власти в издаващата държава, както и липсват данни да са налице останалите отрицателни предпоставка по чл. 30, ал.3 от ЗПИИРКОРНФС. Ето защо, съдът намира, че са налице законовите изисквания за признаване и допускане изпълнение на Решението за налагане на финансови санкции, предмет на настоящото производство, поради което и представеното Решение следва да

бъде признато и изпратено за изпълнение на компетентния за това орган, който в РБ, съгл.чл.6 ал.2 от ЗПИИРКОРНФС, е Националната агенция за приходите.

По изложените съображения и на основание чл.6,ал.1 и чл.31, ал.1 от ЗПИИРКОРНФС, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА Решение по преписка № EGS 242587166, постановено на 21.09.2021 г. от несъдебен орган в Кралство Нидерландия, влязло в сила на 02.11.2021г., с което по отношение на българския гражданин Алб. Т. С., с ЕГН 0037128245 от гр.Антоново,област Търговище е била наложена финансова санкция - глоба в размер на 100 евро с равностойност **195.58 лв.** за наказуемо деяние по националния закон на решаващата държава - нарушение на чл.2 от Закон относно административната уредба при нарушаване на разпоредби на Кодекса за движение по пътищата на Кралство Нидерландия.

ПРЕПИС от настоящото решение да се изпрати незабавно на Национална агенция за приходите за изпълнение по реда на Закона за Националната агенция за приходите и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. След получаване на решението НАП своевременно следва да уведоми настоящия съд, както за предприетите действия по изпълнение на решението на основание чл.36 във вр. с чл.22,ал.2 от ЗПИИРКОРНФС, така и за резултата от същите, с оглед изпълнение задължението на съда по чл.38, ал.1,т.4 от същия закон.

ДА СЕ УВЕДОМИ незабавно компетентния орган на издаващата държава, посочен в Удостоверението, б. "г", за признаване на решението. С оглед изричното отбелязване на издаващата държава, че желае да бъде уведомена чрез формулярите, прикачени на сайта EJN (European Judicial Network) и с оглед резултата, приложимо е уведомяването чрез Формуляр 2.

ДА СЕ УВЕДОМИ Министерството на правосъдието на Република България, на основание чл.38,ал.2 от ЗПИИРКОРНФС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в седмодневен срок от днес пред Апелативен съд гр. Варна, като обжалването съгласно чл.20, ал.1 изр. последно от ЗПИИРКОРНФС не спира изпълнение на решението

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____